

حال نوزاد ممکن است در نوزادان تازه متولد شده در طول چند روز اول تولد بدتر شود که می‌تواند کشنده باشد. همچنین ممکن است بیمار در اثر دریافت اکسیژن زیاد یا در اثر کمبود اکسیژن در اعضا به عوارض بلند مدت دچار شود.

درمان سندرم زجر تنفسی نوزاد

اکسیژن درمانی

در مواردی که علائم دیسترس تنفسی خفیف است به نوزاد اکسیژن گرم و مرطوب داده می‌شود. با این حال، اکسیژن درمانی باید با نظارت کامل پزشک انجام شود تا از ایجاد عوارض ناشی از ورود اکسیژن زیاد به بدن جلوگیری شود.

دستگاه ونتیلاتور

استفاده از دستگاه ونتیلاتور (دستگاه تهویه مکانیکی) می‌تواند زندگی برخی از نوزادان را نجات دهد. نوزاد با علائم شدید، تحت تنفس مصنوعی قرار می‌گیرد تا اکسیژن و فشار لازم برای حفظ اتساع ریه هارا دریافت کند. در صورت علائم زیر از جمله

- سطح بالای دی اکسید کربن در خون
- کمبود اکسیژن در خون
- وقفه‌های مکرر در هنگام تنفس

و برخی علائم دیگر حتما نوزاد باید به دستگاه تنفسی مصنوعی وصل شود.

جایگزینی سورفکتانت

در درمان با روش جایگزینی سورفکتانت، به نوزاد سورفکتانت داده می‌شود. در این روش درمان، از راه یک لوله تنفسی انجام می‌شود.

با استفاده از لوله تنفسی پزشک اطمینان حاصل می‌کند که سورفکتانت به داخل ریه‌ها می‌رود.

پس از دریافت سورفکتانت، نوزاد به دستگاه تنفس وصل می‌شود. دستگاه ونتیلاتور باعث بهبود تنفس‌های بعدی می‌شود. بسته به شدت بیماری، ممکن است نیاز باشد که این مراحل چندین بار تکرار شوند.

عوارض شایع

از عوارضی که به دنبال سندرم زجر تنفسی در نوزاد

ایجاد می‌شود

- مشکلات قلبی (باز شدن مجرای شریانی)
- مشکلات تنفسی (آسیب به ریه‌ها)
- مشکلات چشمی (آسیب به شبکیه نارس نوزاد)
- لخته شدن خون
- تاخیر تکامل ذهنی
- خونریزی مغزی

با توجه به عوارض احتمالی، پس از ترخیص حتما نیاز به پیگیری در مورد وضعیت بینایی نوزاد، وضعیت شنوایی و مراجعه به متخصص اطفال و نوزادان جهت بررسی رشد و تکامل نوزاد و سایر عوارض دراز مدت بیماری زجر تنفسی نوزادان می‌باشد.

به امید بهبودی فرزند دلبندتان

دانشگاه علوم پزشکی و
خدمات بهداشتی درمائی استان اردبیل

مرکز آموزشی درمانی علوی

سندرم زجر تنفسی نوزادان

(RDS)

آموزش بیمار

تهیه کننده: ناهید پناهی (کارشناس آموزش بیمار)

تایید کننده: دکتر جعفر خلغی (فوق تخصص نوزادان)

تاریخ تهیه: ۱۳۹۷

تعریف سندرم زجر تنفسی نوزادان

سندرم زجر تنفسی نوزاد در نتیجه کمبود ترشح سورفکتانت در ریه های نوزاد ایجاد میشود .

علائم سندرم زجر تنفسی

کمبود سور فاکتانت ریوی دارای علائم زیر است

✓ حرکات تنفسی غیر طبیعی و تنفس

✓ افزایش تعداد تنفس

✓ لرزش پره های بینی

✓ ایست تنفسی

✓ ادم دست و پا

✓ سیانوز (کبودی)

✓ تورفتگی بین دنده ها

✓ ناله

سندرم زجر تنفسی در نوزادان در اکثر مواقع کمی بعد از تولد، زمانی که نوزاد هنوز در بیمارستان است، آغاز می شود. دوره ی و علائم بیماری دیسترس تنفسی در نوزادان به جثه نوزاد، سن بارداری نوزاد، شدت بیماری، وجود عفونت، وجود یا عدم وجود مجرای شریانی باز در نوزاد (که یک مشکل قلبی است) بستگی دارد. در طی ۷۲ ساعت اول نوزادان مبتلا دچار زجر پیشرونده و کمبود اکسیژن میشوند.

عوامل خطر ساز

هرچند اکثر نوزادان مبتلا به سندرم زجر تنفسی، نوزادان نارس هستند، اما عوامل دیگری نیز در ابتلا به دیسترس تنفسی نوزاد موثر هستند که عبارتند:

✓ نوزادان پسر

✓ ابتلای نوزاد قبلی به سندروم زجر تنفسی

✓ زایمان با روش سزارین

✓ خفگی قبل از تولد

(کمبود هوا قبل، در حین یا پس از تولد)

✓ استرس سرما

(شرایطی که باعث سرکوب تولید سورفکتانت میشود)

✓ عفونت قبل از تولد

✓ تولد نوزادان چند قلو

(نوزادان چند قلو معمولا نارس هستند).

✓ نوزادان متولد شده از مادران مبتلا به دیابت در

مادر

(وجود انسولین زیاد در بدن نوزاد به علت دیابت مادر

باعث تاخیر در تولید سورفکتانت می شود)

✓ کودکان دارای مجرای شریانی باز

(مشکل قلبی میباشد)